

Mordängeln : poem

Jacobsson, Jacob Thimoteus,

81 B b Br.

National Library
of Sweden

*Nitt. Sv
Nykt
(Bv)
o*

MORDÄNGELN.

POEM

AF

J. TH. JACOBSSON.

✦

1880

STOCKHOLM.

(FÖRFATTARENS FÖRLAG.)

Pris: 6 öre.

Mordangeln

MORDANGELN

POST

STOORHOLM

Mordängeln.

I nordens söner, som bo och bygga
I Svithiods gamla, besjungna land,
Som ganska länge fått sitta trygga,
I lugn och skygd under Herrens hand:
Fast krigen rasa kring hela jorden,
Dock krigets fasa ej nått till Norden;
Af yttre våld synas inga spår
På mer än sextio fredens år.

Den jord du odlat, de fält du plöjde,
Den säd du sådde med idog hand,
Du sjelf fått skörda, om än det dröjde,
Och skörden blef ej så klen ibland.
Från skogens jättar och bergens schakter,
Från söderns slätter och nordens trakter,
Välsignelse uti rikligt mått
Från all välsignelses Gud du fått.

Hvem undra må, om du under åren
Församlat skatter af gods och gull,
Och om än tiden har nöd i spåren,
Du framåt blickar förtröstansfull.

De magra är dig väl sätta lärde
Uppå de feta tillbörligt värde,
Att icke ovis, som en gång förr,
Du nödgas tigga vid grannens dörr.

Hvem må förvånas, om hela landet
I allmänt välstånd har vuxit till,
Och därför icke dess söner fann det
Af nöden vända det ryggen till.
Åt fjerran länder så mången vände,
Men ännu händer, hvad fordom hände,
Att mången son lider brist och nöd,
Fast fadershuset är fullt af bröd.

Nog är väl skäl att man här skall finna
En ymnig skatt utaf tro och dygd;
Att kärlekselden må lifligt brinna
För Gud och konung och fosterbygd;
Att redligheten och dygden aktas,
Och lastbarheten som synd betraktas;
Att det är svenskt, att man fruktar Gud,
Men ej att fräckt kasta bort hans bud.

Dock se, jag liksom från drömmar vaknar,
Är det väl dröm eller verklighet?
Det är så mycket, som här jag saknar,
Men nöd jag finner i myckenhet.

I höga borgen, i låga kojjan
Jag skådar sorgen, jag skönjer bojan,
En sorg så bitter, en boja tung
För rik och fattig, för gammal, ung.

Det är *mordängelen* — *dryckenskapen*,
Hvars svarta vinge far fram med makt.
I köld och hetta han tar sitt vapen,
Och ilar fram öfver nordlig trakt.
Från fjerran söder till norr och öster
Han allt föröder, trots tusen röster
Mot honom höjas: han stannar ej
Uti sin mördande färd, o nej!

Följ med ett stycke de hemska spåren,
Der denne mordängel fram har gått;
Den unge mannen, de gråa håren
Han ganska ofta till byte fått.
Se in i staden, hvarthän du vänder,
Den långa raden af hus, det händer,
Att »uti hvarje är någon död»
I dryckenskapens och syndens nöd.

I låga kojjan så nöjda bodde
Det gamla par med sin ende son;
Gudsfruktan, kärlek och frid der rådde,
Men nu alltsammans flytt derifrån.

Ty skalkar lockat — han lät sig dåra;
Nu re'n han plockat de frukter svåra,
Och inom fängelsets dystra hus
Han nu får ångra sitt första rus.

Ej blott i kojan mordängeln träder;
Nej, till den rike han äfven når;
Till den, som titlar och rang bekläder,
Så väl till den, som i trasor går.
Ja, bränvinskungen och vinpatronen,
Och tiggaringen och fattighjonen
Han dräpa vill, om han får — enhvar,
Som icke »blod på sitt dörrträ» har.

Det hörs i landet en röst, som ljuder
Så disharmonisk och full af hån;
Som ung och gammal att dricka bjuder,
Ty »mycket godt kommer derifrån».
Tolf millioner af bränvinsskatten,
Och fångransoner af bröd och vatten,
På den affären blir mången rik —
Dock *flera tiggare, flera lik.*

Skall bröllop stånda och kransen viras
Kring brudens panna, nåväl, en skål!
Skall barnet döpas, skall julen firas,
Hvad är väl nödigt, om ej en bål?

Skall band man knyta och tvister glömma,
Det får ej tryta att glaset tömma.
Men ofta stod ej förbundet fast,
Ty tvisten börjar och bandet brast.

Skall tal man hålla på högtidsdagen,
Hvartill man orsak kan ha ibland,
Det är då visst, som det stod i lagen,
Att det bör ske just med glas i hand.
Och skall man kungen sin hyllning bringa,
Är man väl tvungen med glasen klinga:
Det är dock endast en sed, som har
En hednisk prägel från forna da'r.

Så låt då hedningen gå sin bana,
Om han i striden ej följa vill;
Men är du kristen, har korsets fana
Du en gång svurit, så se då till
Att städs dig vakta för ondt exempel,
Din kropp betrakta som Herrens tempel,
Hvad ondt dig synes med allvar fly
Och bacchitjensten af hjertat sky.

Stell dich nicht zu weit von der
Kirche entfernt auf, denn die
Kirche ist das Zentrum der
Gemeinde, und du bist ein
Mitglied derselben.

Die Kirche ist ein Haus, in dem
wir alle zusammen wohnen.
Wir sind Brüder und Schwestern,
und wir lieben einander.
Die Kirche ist ein Ort, an dem
wir Gott danken und seinen
Willen tun.

Die Kirche ist ein Ort, an dem
wir uns gegenseitig unterstützen
und ermutigen. Wir sind
ein Team, und wir arbeiten
zusammen, um die Welt zu
verbessern.

Die Kirche ist ein Ort, an dem
wir uns gegenseitig lieben und
respektieren. Wir sind ein
Haus, in dem wir alle
zusammen wohnen.

Handwritten text, possibly a header or address, mostly illegible due to fading.

Kalvetengs...

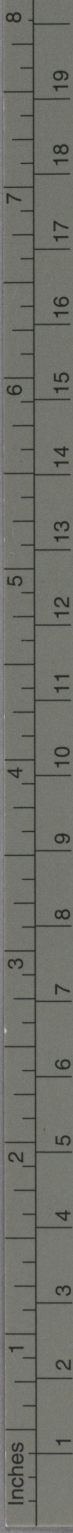
Lilla Bannan...

Hos J. Th. Jacobsson, Stockholm, finnes att
tillgå:

Kallvattengossen. Pris: 6 öre.

Lilla Emmas klagan. Pris: 5 öre.

— * —

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

